

ΟΥΤΕ ΘΕΣΜΙΚΟ ΟΥΤΕ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ....

Δεκέμβρης '08. Η εξέγερση είναι παντού αμφισβητώντας έμπρακτα όλες εκείνες τις δομές του συστήματος που οδηγούν την κοινωνία στην εξαθλίωση.

Σήμερα, ένα χρόνο μετά μπροστά στο φόβο μιας νέας, διάχυτης κοινωνικής ανταρσίας, το κράτος εξαπολύει ολομέτωπη επίθεση απέναντι στα υποκείμενα της εξέγερσης καθώς και στους χώρους που αποτέλεσαν και αποτελούν κέντρα αντιπληροφόρησης και δράσης.

Διαχρονικά σε περιόδους όξυνσης του κοινωνικού ανταγωνισμού το κράτος, στην προσπάθεια του να καταστείλει τους αντιστεκόμενους στοχοποιεί όλα τα μέσα που αυτοί διαθέτουν και χρησιμοποιούν. Ως τέτοιο το άσυλο δέχεται τα οργανωμένα πυρά της εξουσίας, με σκοπό τον εκβιασμό κοινωνικής συναίνεσης που θα οδηγήσει στην κατάλυση του. Πρόσφατα παραδείγματα, η διαρκής πολεμική που δεχόταν κατά τις φοιτητικές κινητοποιήσεις του 2006-7, ο παροξυσμός και οι υστερίες των κρατικοδίαιτων δημοσιογράφων τον περσινό Δεκέμβρη, με αποκορύφωμα την ουσιαστική κατάργηση του από την «σοσιαλιστική» διακυβέρνηση του ΜΠΑΤΣΟΚ.

Την **Πέμπτη 3 Δεκέμβρη** ο πρύτανης της ΑΣΟΕΕ, σε αγαστή συνεργασία με τους κατασταλτικούς μηχανισμούς, αποκλείει το ίδρυμα, και έτσι οι φοιτητές που συγκεντρώθηκαν εκεί για να πραγματοποιήσουν Γενική Συνέλευση, βρέθηκαν αντιμέτωποι με την πραγματικότητα ότι η σχολή ήταν κλειστή «λόγω γρίπης» και 3 διμοιρίες ΜΑΤ βρίσκονταν εκεί για να το διασφαλίσουν. Αυτό το γεγονός όμως, κάθε άλλο παρά πρωτοφανές είναι, καθώς παρόμοια «περιστατικά» σημειώθηκαν και τις μέρες πριν τη 17 Νοέμβρη, με πλήρη αποκλεισμό όλων των σχολών του κέντρου.

Στο πλαίσιο αυτής της κατασταλτικής στρατηγικής, το **Σάββατο** οι «προστάτες του πολίτη» περικυκλώνουν το Πολυτεχνείο, μοιράζοντας ξύλο, προσαγωγές και συλλήψεις στον κόσμο που κινείται στην περιοχή των Εξαρχείων, ενώ σε μια ευθεία στοχοποίηση του αναρχικού χώρου, πραγματοποιείται εισβολή στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Ρεσάλτο και στο δημαρχείο Κερατσινίου που καταλείφθηκε ως άμεση απάντηση στο παραπάνω γεγονός.

Την **Κυριακή,** και ενώ πραγματοποιούνται πολυάριθμες συγκρουσιακές πορείες, δεν περνάει απαρατήρητη η σύμπνοια μπάτσων και πρυτανικών αρχών. Αποτέλεσμα αυτής, συλλήψεις μέσα από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και από τον προαύλιο χώρο της Νομικής Αθήνας. Βέβαια, δεν περιμένουμε καμία «γενναία στάση» εκ μέρους πρυτάνεων και μεγαλοκαθηγητάδων όσον αφορά την κοινωνική υπεράσπιση του ασύλου. Ξέρουν πολύ καλά εδώ και χρόνια να προστατεύουν τα κερδοφόρα projects των εργαστηρίων τους και το ρευστό που πέφτει μέσα από την συνεργασία τους με

ιδιωτικούς φορείς και επιχειρήσεις. Η «ελεύθερη διακίνηση ιδεών» που επικαλούνται, μεταφράζεται σε ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων και εργατικού δυναμικού και όταν η κοινωνική πόλωση δεν τους επιτρέπει να πατούν σε δυο βάρκες, αυτομάτως σπεύδουν να υπερασπιστούν τα κερδοφόρα κεκτημένα τους και ξεχνούν το κοινωνικό κεκτημένο του ασύλου.

Κερασάκι στην τούρτα, η στάση των media, τα οποία ενώ αποσιώπησαν πλήρως την κατάφορη παραβίαση του ασύλου, πραγματοποίησαν μαραθώνιους ενημέρωσης για την υποτιθέμενη απόπειρα ανθρωποκτονίας του Κίττα, πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Την **Δευτέρα**, η δοκιμασμένη συνταγή του περιμετρικού αποκλεισμού του ασύλου εφαρμόστηκε στα Προπύλαια, αποτρέποντας την πρόσβαση των διαδηλωτών στο χώρο.

Η από χρόνια τώρα παροπλισμένη αριστερά, παρά τους μαζικούς όρους της πορείας, επέλεξε να αποχωρήσει συντεταγμένα για να «πραγματοποιήσει συντονιστικό», στερώντας τη δυνατότητα μιας άμεσης απάντησης. Δηλαδή, έκαναν αυτό που ήξεραν καλύτερα. Έπνιξαν τις όποιες συγκρουσιακές διαθέσεις κάτω από ντουντούκες και πίσω από γέφυρες διαπραγμάτευσης με τους μπάτσους. Έτσι, στο αντικατασταλτικό κάλεσμα της Τρίτης οι μπάτσοι, εκμεταλλευόμενοι την απραξία της Δευτέρας, επανέλαβαν τον αποκλεισμό.

Ας γνωρίζουν όμως καλά ότι τέτοιες κινήσεις δεν θα μείνουν αναπάντητες. Το άσυλο αποτελεί κοινωνικό κεκτημένο και όχι ένα μαιωλωμένο περασμένων αγώνων και μιας αόριστης «ελευθερίας στην έκφραση». Δεν τρέφουμε αυταπάτες για τους διαχρονικούς «υπερασπιστές» του ασύλου ούτε θα βολευτούμε στην θεσμική κατοχύρωσή του. Από τις συντροφικές σχέσεις και τους κατειλημμένους χώρους μέχρι την διάχυτη αμφισβήτηση και τις συγκρουσιακές καθημερινότητες, η έννοια και η χρησιμότητα του ασύλου νοηματοδοτούνται από τις κοινωνικές πρακτικές και τα περιεχόμενά τους που αναδύονται μέσα από τους πανεπιστημιακούς χώρους όπου το οπτικό συνεχές της εξουσίας μπορεί να διακοπεί. Το άσυλο αποτέλεσε, αποτελεί και θα αποτελεί πεδίο όπου οι αγωνιζόμενοι θα οργανώνονται, θα δρουν, θα διεκδικούν, θα επικοινωνούν, θα δίνουν πνοή στον δρόμο της απελευθέρωσής μας.

...ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΥΛΟ

Σύντροφοι-Συντρόφισσες από στέκια σχολών / Αλληλέγγυοι, Αλληλέγγυες